

LIII OLIMPIADA FIZYCZNA (2003/2004). Stopień III, zadanie teoretyczne – T2.

- Źródło:** Komitet Główny Olimpiady Fizycznej;
Jacek Jasiak, Andrzej Wismolek: Fizyka w Szkole nr 4, 2004.
- Nazwa zadania:** Dwa balony wypełnione gorącym powietrzem i parą wodną.
- Działy:** Termodynamika
- Słowa kluczowe:** Balon, ciepło, temperatura, gęstość, prawo Archimedesesa, masa molowa, ciepło molowe, stan gazu doskonałego, parowanie, temperatura wrzenia, przyspieszenie ziemskie.

Zadanie teoretyczne – T2, zawody III stopnia, LIII OF.

Skonstruowano dwa balony, z których pierwszy jest wypełniony gorącym powietrzem o temperaturze $T = 373$ K, a drugi parą wodną o takiej samej temperaturze. Sprawdzone, że tuż nad powierzchnią ziemi każdy z balonów może unieść masę $m = 300$ kg, włączając w to masę powłoki, linek i innych elementów konstrukcyjnych. Temperatura otoczenia wynosi $T_0 = 293$ K, ciśnienie $p = 10^5$ Pa.

- Ile wynoszą objętości V_1 i V_2 balonów?
- Jaka jest minimalna ilość ciepła niezbędna do podgrzania (od temperatury otoczenia) powietrza w pierwszym balonie? Ile wynosi minimalna ilość ciepła niezbędna do wytworzenia, z wody o temperaturze równej temperaturze otoczenia, pary wodnej potrzebnej do wypełnienia drugiego balonu?
- Stwierdzono, że tuż po napełnieniu pierwszego balonu, tempo utraty jego siły nośnej (udźwigu) jest równe $k_1 = 0,3$ N/s. Ile wynosi tempo utraty siły nośnej drugiego balonu k_2 tuż po jego napełnieniu? Rozważ dwie możliwości: (i) cała skroplona para z drugiego balonu pozostaje w jego wnętrzu (zbiera się w specjalnym pojemniku) oraz (ii) cała skroplona para z drugiego balonu jest natychmiast usuwana (spada na ziemię). Kształt obu balonów jest taki sam, powłoki mają takie same przewodnictwo cieplne, są nierozciągliwe, wiotkie i nie przepuszczają ani pary, ani powietrza. Zakładamy, że para spełnia równanie stanu gazu doskonałego. Każdy z balonów ma na dole mały otwór. Po napełnieniu balonów nie jest do nich dostarczane ciepło.

Do obliczeń przyjmij następujące wartości: masa molowa powietrza $M_p = 0,029$ kg/mol; masa molowa wody $M_w = 0,018$ kg/mol; stała gazowa $R = 8,3$ J · mol⁻¹ · K⁻¹; ciepło molowe powietrza przy stałej objętości $c_v = \left(\frac{5}{2}\right)R$; ciepło właściwe wody $c_w = 4200$ J · kg⁻¹ · K⁻¹; temperatura wrzenia wody pod ciśnieniem $p = 10^5$ Pa – 373 K; ciepło parowania wody w temperaturze 373 K (i ciśnieniu $p = 10^5$ Pa) $r = 2,3 \cdot 10^6$ $\frac{\text{J}}{\text{kg}}$; przyspieszenie ziemskie

$$g = 9,8 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}.$$

Rozwiązanie

- Gęstość gazu doskonałego wyraża się wzorem $\rho = \frac{pM}{RT}$, gdzie M jest jego masą molową, zatem gęstości są odpowiednio równe:

- powietrza na zewnątrz balonów

$$\rho_0 = \frac{pM_p}{RT_0} = 1,191 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3},$$

- powietrza w pierwszym balonie

$$\rho_1 = \frac{pM_p}{RT} = 0,936 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3},$$

- pary wodnej w drugim balonie

$$\rho_2 = \frac{pM_w}{RT_0} = 0,581 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3}.$$

Korzystając z prawa Archimidesa, otrzymujemy $\rho_0 V_i = m + \rho_i V_i$, zatem

$$V_1 = \frac{m}{\rho_0 - \rho_1} = \frac{mRTT_0}{pM_p(T - T_0)} = 1174 \text{ m}^3,$$

$$V_2 = \frac{m}{\rho_0 - \rho_2} = \frac{mR}{pM_p\left(\frac{M_p}{T_0} - \frac{M_w}{T}\right)} = 491 \text{ m}^3.$$

b) Ciepło, niezbędne do ogrzania powietrza wynosi $Q_1 = n c_p \Delta T$, gdzie $c_p = c_v + R$ jest ciepłem molowym przy stałym ciśnieniu (w takich warunkach odbywa się podgrzewanie). Otrzymujemy

$$Q_1 = \frac{pV_1}{RT} c_p (T - T_0) = 88,1 \text{ MJ}.$$

Ciepło dostarczone w drugim przypadku jest sumą ciepła potrzebnego do podgrzania wody do 100°C

$$Q_{2pod} = m_2 c_w \Delta T,$$

oraz ciepła potrzebnego do odparowania wody

$$Q_{2par} = m_2 r, \text{ gdzie } m_2 = V_2 \rho_2 = \frac{m}{\frac{M_p T}{M_w T_0} - 1} = 285 \text{ kg},$$

jest masą pary (wody).

Zatem

$$Q_2 = \frac{m}{\frac{M_p T}{M_w T_0} - 1} [c_w (T - T_0) + r] = 752 \text{ MJ}.$$

c) Załóżmy, że w przypadku pierwszego balonu prędkość płwy ciepła przez powłokę wynosi q_1 . Po czasie dt wypłynie $q_1 dt$ ciepła, co spowoduje obniżenie temperatury powietrza o $dT = \frac{q_1 dt}{nc_p}$, a w konsekwencji jego objętości o $dV_1 = \frac{nR}{p} dT$ (n i p są stałe!). Zatem spadek siły nośnej wyniesie

$$dV_1 = g\rho_0 dV_1 = g \frac{M_p q_1}{T_0 c_p} dt = \left(3,40 \cdot 10^{-6} \frac{\text{kg}}{\text{J}}\right) \cdot g q_1 dt.$$

Powierzchnia drugiego balonu jest równa $\left(\frac{V_2}{V_1}\right)^{\frac{2}{3}}$ razy powierzchnia pierwszego balonu, czyli prędkość wypływu ciepła w tym przypadku jest równa $q_2 = \left(\frac{V_2}{V_1}\right)^{\frac{2}{3}} \cdot q_1$. W ciągu czasu dt skropleni ulegnie $\frac{q_2 dt}{r}$ kilogramów pary, czyli objętość pary zmniejszy się o $dV_2 = \frac{q_2 dt}{r\rho_w}$. Zatem spadek siły wyporu w tym przypadku wynosi

$$dV_{2\text{wyporu}} = g\rho_0 dV_2 = g \frac{\rho_0 \left(\frac{V_2}{V_1}\right)^{\frac{2}{3}} q_1}{r\rho_w} dt = \left(5,07 \cdot 10^{-7} \frac{\text{kg}}{\text{J}}\right) \cdot g q_1 dt.$$

Jeśli skroplona para pozostaje w balonie, to spadek siły nośnej jest równy spadkowi siły wyporu: $dV_2 = dV_{2\text{wyporu}}$. Otrzymujemy

$$k_2 = \frac{dV_2}{dV_1} k_1 = 0,15k_1 = 0,045 \frac{\text{N}}{\text{s}}.$$

Jeśli woda powstała ze skroplenia (lub załoga ją wylewa), to spadek siły nośnej jest równy spadkowi siły wyporu minus zmniejszenie ciężaru pary:

$$dV'_2 = g \left(\frac{\rho_0 q_2}{r\rho} - \frac{q_2}{r} \right) dt = g \left(\frac{\rho_0}{\rho_w} - 1 \right) \left(\frac{V_2}{V_1} \right)^{\frac{2}{3}} \frac{q_1}{r} dt = \left(2,60 \cdot 10^{-7} \frac{\text{kg}}{\text{J}} \right) \cdot g q_1 dt.$$

W tym przypadku tempo siły nośnej wynosi

$$k'_2 = \frac{dN'_2}{dN_1} k_1 = 0,08k_1 = 0,023 \frac{\text{N}}{\text{s}}.$$